

De efterhånden ikke sjældne tilfælde, hvor man kan se, at beregningerne ikke slår til, eller hvor forbruget af grundvand er for stort — idet grundvandspejlet stadig synker — viser tydeligt berettigelsen af, at man sørger for en tilforladelig kontrol af grundvandet.

I erkendelse af den store betydning, som kontrollen med grundvandspejlet har, er man ved Danmarks Geologiske Undersøgelse gået i gang med forarbejderne til oprettelsen af et net af målestationer over hele landet. Når disse stationer er oprettet og i drift, vil begyndelsen være gjort til, at man på videnskabeligt grundlag kan nærme sig problemet om, hvad der i virkeligheden sker med nedbøren, og hvorledes det forholder sig med naturens vandbalanceregnskab.

På strejftog gennem årets planteavlsberetninger.

Af konsulent *N. Aage Christensen*, København.

I januar og februar udsendte landbo- og husmandsforeningernes provinsielle planteavlsudvalg de årlige planteavlsberetninger, hvori der er meddelt resultatet af forsøgsarbejdet i 1949 og omtalt forskellige andre planteavlsforanstaltninger, der er gennemført i årets løb for at fremme dansk planteavl. Disse planteavlsberetninger danner grundlaget for de årlige planteavlsmøder, der under meget stor tilslutning afholdes i landets forskellige provinser.

I 1949 er der rundt om i landet gennemført omtrent 3500 lokale markforsøg.

Tidligere var forsøgene i overvejende grad af lokal karakter, d. v. s. at forsøgsplanen som regel blev aftalt mellem konsulenten og forsøgsværten, men i de sidste 20 år er man for mange opgavers vedkommende i stadig større udstrækning gået over til at udføre forsøgene efter ensartede planer, således at de opnåede resultater gennem et større antal forsøg

bliver mere sikre. Fællesplanerne udarbejdes af særlige udvalg, der af de provinsielle planteavlsudvalg er nedsat med dette formål for øje, og af disse skal til eksempel nævnes Fosforsyre- og Kaliudvalget, Kalkudvalget, Sorts- og Stammeudvalget, Kemikalieudvalget og Kløverårsudvalget; der findes endnu flere. Forsøg efter udvalgenes planer gennemføres som landsomfattende opgaver, men i de forskellige provinser udføres under planteavlsudvalgenes ledelse også forsøgsrækker af mere almen interesse. I det følgende skal omtales en del af de mange resultater, der kan findes frem i planteavlsberetningerne.

Gødningsforsøg.

De almindelige eetårige gødningsforsøg er i de senere år gået meget tilbage i antal til fordel for flerårige forsøg og forsøg vedrørende særlige opgaver med hensyn til gødningsanvendelsen.

I 1949 var der gennemgående en god virkning af kunstgødningerne, og det gunstige forhold mellem priserne på afgrøder og gødning har givet god økonomi ved anvendelse af kunstgødning til de forskellige afgrøder.

Forsøg med fosfater.

På fosforsyre- og kaliudvalgets foranledning blev der i 1945 påbegyndt forsøg med sammenligning af superfosfat og råfosfat. Formålet var at undersøge, om der på særlig fosforsyrefattige agerjorder med fordel kunne anvendes store mængder råfosfat. Forsøgene er afsluttet i 1949, og i den 5-årige forsøgsperiode blev der på forsøgsarealerne dyrket følgende afgrøder: 1. roer, 2. korn, 3. roer, 4. korn og 5. kløvergræs. Superfosfat og råfosfat blev tilført i foråret 1945, og der er ikke senere tilført fosforsyregødning. Der er grundgødet med kvælstof og kali, men forsøgsarealerne er ikke tilført staldgødning eller ajle. I gennemsnit af 7 forsøg i 5 forsøgsår høstedes uden tilførsel af fosforsyregødning 44,3 hkg f. e. pr. ha. For tilførsel af 500 og 1000 kg superfosfat pr. ha høstedes et merudbytte på henholdsvis 3,8 og 5,3 hkg f. e.,

og med tilførsel af råfosfat svarende til 1000 kg superfosfat var merudbyttet 1,5 hkg f. e. Resultatet viser tydeligt, at råfosfat er superfosfat betydeligt underlegen i virkning, og forskellen i prisen for disse to gødningsmidler skal være meget gunstig for råfosfat, for at dette kan have nogen som helst interesse.

Forsøg med kornet superfosfat.

I 1949 er efter Fosforsyre- og Kaliudvalgets planer påbegyndt en forsøgsrække med kornet superfosfat. Det kornede superfosfat er dels bredsået og nedfældet på sædvanlig måde og dels rækkesået med en radsåmaskine. Til sammenligning er prøvet almindelig pulveriseret superfosfat, der er bredsået. Planen, efter hvilken superfosfat er tilført i 1949, fremgår af følgende oversigt, hvor resultaterne af 19 forsøg med korn er meddelt.

kg gødning pr. ha	Udbytte og merudbytte hkg pr. ha	
	Kærne	Halm
Uden superfosfat	27,3	33,8
200 pulveriseret superfosfat, bredsået	3,4	2,1
200 kornet do. bredsået	3,3	2,1
100 do. do. radsået	2,5	1,7
200 do. do. radsået	3,7	2,3

Merudbyttet er meget nær ens efter pulveriseret og kornet superfosfat, der er bredsået, og der er ikke stor forskel på merudbyttet, enten kornet superfosfat er bredsået eller radsået. Forsøgene skal gennemføres i en 5-årig periode. Det kornede superfosfat er lettere at sprede regelmæssigt, og det er mere behageligt at arbejde med end det pulveriserede.

Forsøg på afgravet mose.

De samv. sjællandske Landboforeningers Græsmarksudvalg har i årene fra 1946 til 1949 udført en del forsøg på afgravet mose, d. v. s. at der er taget tørvesmuld til fremstilling af formbrændsel. På forsøgsarealerne har der med en enkelt undtagelse været et ret tykt tørvelag tilbage, men den afgravede og fjernede overjord er ikke ført tilbage på arealet.

Forsøgene er anlagt på fuldstændig ukultiveret jord, men afvandingsforholdene for forsøgsarealerne var gode. Som forsøgsafgrøde er benyttet varigt græs; der blev udsået en frøblanding svarende til, hvad der i almindelighed anvendes på lavmoser. Udlægget er sået uden dæksæd.

Der er prøvet med 0, 200, 400 og 600 kg superfosfat på jord, der var grundgødnet med 300 kg kaligødning, og med tilsvarende mængder kaligødning på jord grundgødnet med 400 kg superfosfat pr. ha. Disse gødningsmængder er tilført forsøgsarealerne umiddelbart før udlægsfrøets såning og igen om foråret i de følgende forsøgsår. Der er opnået følgende resultater:

kg gødning pr. ha	hkg grønt pr. ha	pct. bælg- planter
Grundgødnet (300 kaligødning)	0	0
do. + 200 superfosfat	146	30
do. + 400 do.	223	42
do. + 600 do.	243	45
Grundgødnet (400 superfosfat)	120	25
do. + 200 kaligødning	205	40
do. + 400 do.	225	43
do. + 600 do.	220	43

Resultaterne viser tydeligt, at ved udlæg på afgravede moser er gødningstilførsel en absolut nødvendighed for væksten. Uden tilførsel af fosforsyre gror der i almindelighed intet på disse arealer. Fosforsyre alene kan foranledige en afgrøde, men det bedste resultat opnås kun, når der tilføres både fosforsyre og kali. Virkningen af fosforsyre er meget ensartet fra sted til sted, hvorimod kaligødningens virkning er meget varierende; det ukultiverede jordlag indeholder fra naturens side en del kali, der er tilgængelig for planterne, men mængden heraf er meget forskellig under de forskellige forhold. Gødningernes indflydelse på bælgplantebestanden i afgrøden er meget stor. En betingelse for at opnå det helt gode resultat af disse arealers opdyrkning er naturligvis, at afvandingsforholdene er bragt i orden.

Kvælstofgødning til kløverrige græsmarker.

Den jyske græsmarkssektion har bl. a. beskæftiget sig med forsøg vedrørende tilførsel af kalksalpeter til kløverrige 2- og flerårige kløvergræsmarker. Formålet har været at undersøge, om man ved tilførsel af kalksalpeter til forskellige tider kan få en mere ligelig fordeling af græsproduktionen i vækstperioden end tilfældet oftest er, men dog sådan, at det ikke går ud over kløverbestanden. Det er gået i disse som i tidligere forsøg, at tilførsel af kvælstof kun i ringe grad har forøget udbyttet af f. e., derimod er afgrødens indhold af bælgranter væsentlig formindsket. Der opnås næppe nogen fordel ved en regelmæssig tilførsel af kvælstofgødning; en god kløverbestand kan klare kvælstofforsyningen. Anderledes stiller det sig, når der er tale om ret kløverfattige græsmarker.

Forsøg med sorter og stammer.

Med landbrugets kulturplanter udføres der inden for landbo- og husmandsforeningerne hvert år et stort antal forsøg for til stadighed at afprøve nye sorter og stammer, der fremkommer til dyrkning. Disse forsøg gennemføres for største delen under ledelse af Sorts- og Stammeudvalget, men der udføres også et betydeligt antal forsøg med sorter og stammer på initiativ af de provinsielle planteavlsudvalg eller af de lokale landbo- og husmandsforeningers planteavlsudvalg.

Hvede.

I efteråret 1947 påbegyndte Sorts- og Stammeudvalget forsøg med to nye svenske hvedesorter, Weibulls Ergohvede og Svalöf Hansahvede, der blev sammenlignet med Eroicahvede. Det gennemsnitlige resultat af 69 forsøg i 2 år er følgende:

	hkg pr. ha		Forholdstal		Karakter for lejesæd ¹⁾
	Kærne	Halm	Kærne	Halm	
Weibulls Eroicahvede ...	46,5	69,7	100	100	2,5
Weibulls Ergohvede	40,8	62,9	88	90	2,1
Svalöf Hansahvede	45,9	72,4	99	104	2,4

¹⁾ 1 = helt stående, 10 = helt i leje.

Ergohvede har givet 12 og Hansahvede 1 pct. mindre kærneudbytte end Eroicahvede. Halmudbyttet er 10 pct. mindre for Ergohvede, men 4 pct. større for Hansahvede end for Eroicahvede. Ergohvede er lidt mere stivstrået end de to andre prøvede sorter.

De to nye hvedesorter har ikke under vore forhold overgået den hidtil mest yderige og dyrkningssikre hvedesort, Eroicahvede, i udbytte.

Samme udvalg har foranlediget gennemført 10 forsøg i 1949 med to belgiske hvedesorter, som ikke tidligere er prøvet her i landet. Forsøgene, der alle er udført på Sjælland, gav følgende resultat:

	hkg pr. ha		Forholdstal		Karakter for lejesæd
	Kærne	Halm	Kærne	Halm	
Weibulls Eroicahvede ..	45,6	84,4	100	100	3,6
Albahvede	51,3	85,7	113	102	2,8
Zandahvede	45,0	84,9	99	101	2,9

De to belgiske sorter har hvide kærner, og da hvidkærnedede hvedesorter hidtil har været for usikre til dyrkning her i landet, hvilket skyldes deres mindre gode vinterfasthed, må de her nævnte resultater tages med forbehold, idet forsøgene kun er gennemført i et enkelt år, og i et år hvor vinteren var meget mild.

Rug.

I de jydsk landboforeninger er der gennemført en del forsøg med rugsorter. Som måleprøve er benyttet Kongsrug II. Staalrug har i gennemsnit af 59 forsøg i årene 1941—49 givet 0,2 hkg kærne mere, medens Petkusrug i gennemsnit af 145 forsøg i 1943—49 har givet 0,2 hkg kærne mindre end målesorten; sagt med andre ord, de tre rugsorter har praktisk taget givet lige stort udbytte. Borris Perlerug har i 20 forsøg givet 1,5 hkg kærne mere end Kongsrug II. Halmudbyttet er for de tre prøvede sorter lidt større end for Kongsrug II.

Kongsrug II og Staalrug er de gode jorders rugsorter, medens man til de lettere jorder må foretrække Petkusrug og Perlerug.

Byg.

Med forskellige bygsorter har Sorts- og Stammeudvalget foranlediget gennemført tre forsøgsrækker. Abed Majabyg er i alle tilfælde benyttet som måleprøve. De opnåede resultater er følgende:

	hkg pr. ha		Forholdstal		Karakter for lejesæd
	Kærne	Halm	Kærne	Halm	
168 forsøg i 1946—49:					
Abed Majabyg	40,2	39,2	100	100	2,7
Carlsbergbyg	40,1	39,9	100	102	2,5
Øtofte Ferobyg	39,9	42,1	99	107	2,5
Svaløf Ymerbyg	40,6	38,6	101	98	2,7
84 forsøg i 1948—49:					
Abed Majabyg	36,5	37,1	100	100	2,2
Alfabyg	34,7	38,9	95	105	2,4
Øtofte Ferobyg	35,1	38,7	96	104	2,2
38 forsøg i 1949:					
Abed Majabyg	44,4	47,5	100	100	4,4
Svaløf Heimdalbyg	44,3	47,7	100	100	4,0
Weibulls Hertabyg	43,8	48,3	99	102	2,2
Pajbjerg Drotbyg	44,7	47,5	101	100	4,7

For seks af de her prøvede otte bygsorter er kærneudbyttet på det nærmeste lige stort. Alfabyg og Ferobyg giver lidt mindre kærne, men noget mere halm end de øvrige bygsorter. Alfabyg og Ferobyg modner nogle dage senere end de andre sorter. Det fremgår af karaktererne for lejesæd, at Weibulls Hertabyg er den mest stivstråede af de her prøvede sorter.

Majabyg klarer sig fremdeles godt i konkurrencen med andre bygsorter, og som resultaterne viser, er der ingen nævneværdig forskel på en række sorter. Heimdal- og Hertabyg er kun prøvet i et enkelt år.

Havre.

Der foreligger resultater fra 35 forsøg i 1949, hvor der er prøvet fire havresorter. De opnåede resultater er følgende:

	hkg pr. ha		Forholdstal		Karakter for lejesæd
	Kærne	Halm	Kærne	Halm	
Svaløf Staalhavre	38,2	49,5	100	100	2,7
Sejet 44/359	37,3	48,3	98	98	4,7
Svaløf Blendahavre	39,1	48,1	102	97	3,8
Borris Opushavre II	38,0	49,6	99	100	3,4

Svaløf Blendahavre har i gennemsnit givet 2 pct. kærne mere, medens Borris Opushavre II og Sejet 44/359 har givet henholdsvis 1 og 2 pct. kærne mindre end Svaløf Staalhavre. Staalhavre og Opushavre II har givet lidt mere halm end de øvrige sorter. Staalhavre har det stiveste og Sejet 44/359 det blødeste strå. Staalhavre er fremdeles den havresort, der i almindelighed må foretrækkes til dyrkning.

Vårhvede.

Der er siden 1943 udført 95 forsøg på sand- og lerjord og 30 forsøg på mose- og dyndjord, hvor Progres-vårhvede er sammenlignet med Majabyg. På agerjorder har Progres-vårhvede givet 20 pct. og på mose- og dyndjorder 8 pct. mindre kærneudbytte end Majabyg. Halmudbyttet er væsentlig større for vårhvede end for byg. I forsøgene i 1948 og 1949 er foruden Svaløf Progres-vårhvede prøvet Weibulls Kærn-vårhvede II. På agerjord har Kærn-vårhvede II givet samme, men på mose- og dyndjord noget mindre kærneudbytte end Progres-vårhvede. Prisen på vårhvede skal være væsentlig højere end på byg, for at det kan betale sig at dyrke denne kornart. Som dæksæd for udlæg på mosejorder kan det måske i nogle tilfælde anbefales at benytte vårhvede på grund af dens stive strå, så faren for lejesæd, der kan ødelægge udlægget, bliver mindre, end hvis der anvendes mere blødstråede kornafgrøder.

Kartofler til foder- og industribrug.

I de jyske landboforeninger er der udført et betydeligt antal forsøg med foder- og industrikartofler. Deodara er benyttet som måleprøve.

Dianella, der er lidt sildigere end Deodara, har givet 7,7 hkg tørstof pr. ha mere end denne. Knoldene er lidt over middelstørrelse. Sorten er brok-immun og har stor interesse til såvel foder- som industribrug.

Robusta har givet 6,1 hkg tørstof pr. ha mere end Deodara. Knoldene er ret små, men har en høj tørstofprocent. Sorten er brok-immun. En ulempe ved dyrkning af Robusta er dens små knolde, men særlig den egenskab, at sorten er meget sildig.

Lucerne og Kløver.

Der foreligger resultater fra 3 års forsøg med lucerne og rødkløver udført på Øerne, hvor lucernestammerne Øtofte og Du Puits samt halvsildig rødkløver er sammenlignet. Sammen med bælgplanterne blev isået 2 kg timothe pr. ha. I gennemsnit for de tre brugsår er opnået følgende resultat:

	hkg pr. ha		Forholdstal		pct. bælgplanter
	Grønt	Tørstof	Grønt	Tørstof	
Lucerne, Øtofte	456	97,5	100	100	84
Lucerne, Du Puits	508	109,0	111	112	88
Halvsildig rødkløver, Øtofte II	283	59,2	62	61	43

Lucerne, Du Puits, har givet 11 pct. grønt eller 12 pct. tørstof mere end lucerne, Øtofte. Udbyttet af rødkløver ligger omtrent 40 pct. under udbyttet af lucerne, Øtofte.

I 1948 blev der udlagt nye forsøg efter ovenstående plan. Resultatet af første brugsår er følgende: I 17 forsøg på Øerne har lucerne, Du Puits givet 10 pct. grønt eller 13 pct. tørstof mere end lucerne, Øtofte. For 12 forsøg i Jylland er de tilsvarende tal 7 og 11 pct. På Øerne har rødkløver givet det samme udbytte af grønt som lucerne, Øtofte, men tørstofudbyttet er 20 pct. lavere. I Jylland har rødkløver givet 15 pct. grønt mere, men 3 pct. tørstof mindre end Øtofte lucerne. I forhold til lucerne har rødkløver klaret sig bedre i Jylland end på Øerne.

I flere sjællandske landboforeninger er foretaget en sammenligning mellem lucerne Grimm og lucerne Du Puits. Du Puits har i gennemsnit af 1. og 2. brugsår givet 18 pct. større grønduudbytte end Grimm lucerne.

Interessen for en udvidet lucernedyrkning er stor, og med det udbytte, lucerne Du Puits er i stand til at yde under danske forhold, må det sikkert være den lucernestamme, der indtil videre skal benyttes i dansk lucernedyrkning.

Forsøg med bekæmpelse af ukrudt.

De nye midler til ukrudtets bekæmpelse, dinitroortokresolmidler og hormonmidler, der i de senere år er kommen i handelen, har i stor udstrækning forøget interessen for ukrudtets

bekæmpelse, og forsøgsarbejdet er på dette område udvidet meget betydeligt. Kemikalieudvalget har i sine landsomfattende forsøg afprøvet mange forskellige midler af såvel pudder- som sprøjtemidler. I de enkelte landsdele er der foruden Kemikalieudvalgets forsøg udført en del forsøg for at klarlægge forskellige spørgsmål vedrørende de kemiske midler i kampen mod ukrudtet.

Hormonmidlerne forekommer i to typer, M-typen (4K-2M), der indeholder 4 klor-2 metylfenoxyeddikesyre, og D-typen (2-4D), der indeholder 2—4 diklorfenoxyeddikesyre. D-typen er betydelig kraftigere i virkning end M-typen. Af M-typen kan nævnes sprøjtemidlerne Dicotox, P. 46, Weedex 10 og Herbatox M, der indeholder 10 pct. virksomt stof. Dicotox og Herbatox M forekommer også som puddermidler med et indhold af henholdsvis 1 og 2 pct. virksomt stof. Af D-typen kan nævnes sprøjtemidlerne Herbatox D, Weedonesalt og Fernoxone, de to førstnævnte indeholder 50 pct. og Fernoxone 80 pct. virksomt stof. Herbatox D forefindes tillige som puddermiddel med 2 pct. virksomt stof. Der findes endnu flere midler.

Den overvejende del af Kemikalieudvalgets forsøg er udført med byg og havre som forsøgsafgrøder. Det dominerende ukrudt i forsøgene har været Ager-sennep, men der forekom også forskellige andre ukrudtsarter. De forskellige prøvede midler har gennemgående haft god virkning, idet kærneudbyttet er forøget, og ukrudtsmængden i afgrøden er formindsket betydeligt.

Til ærter er prøvet midlet Sevtox, der indeholder dinitrosecundær-butyl-phenol. Virkningen har været særdeles god, idet kærneudbyttet er forøget med 2,5 hkg pr. ha, og ukrudtsmængden er nedsat fra 31 til godt 6 pct. Der er anvendt 1000 liter 0,85 pct. Sevtox-opløsning. Til sammenligning blev prøvet 1000 liter 0,5 pct. Dicotox og 0,1 pct. Herbatox D 40 pct. Disse to midler har i de anvendte mængder skadet ærterne betydeligt. Anvendt til olieør har Sevtox og Dicotox tilført i ovenstående mængder foranlediget et merudbytte på 3,5 hkg frø, medens 1000 liter 0,1 pct. Herbatox D kun har forøget

udbyttet med 1,8 hkg frø pr. ha. Ukrudtsindholdet er nedsat fra omkring 38 til 8—9 pct. for alle tre midler. Sevtox har virket dårligt til korn.

Der er på Sjælland udført 10 forsøg med Dicotox til byg, hvor der er prøvet med 2,5, 5,0 og 10,0 liter Dicotox opløst i 500 liter vand pr. ha. På de ubehandlede parceller blev høstet 35,2 hkg kærne og 42,5 hkg halm pr. ha. Ved byggets skridningstid fandtes i afgrøden 17,6 pct. ukrudt. Hvor afgrøden var behandlet med 2,5, 5,0 og 10,0 liter Dicotox, høstedes et merudbytte på henholdsvis 2,4, 2,4 og 2,1 hkg kærne og 0,3, ÷1,1 og ÷ 0,7 hkg halm pr. ha. Afgrødens ukrudtsindhold var henholdsvis 3,0, 1,3 og 0,6 pct.

Der foreligger endvidere resultater fra 25 forsøg i 3 år, hvor der er prøvet med 1000 liter 1 pct. og 1000 liter 2 pct. Dicotox-opløsning. Merudbyttet for behandlingen var henholdsvis 1,1 og 1,2 hkg kærne og ÷2,9 og ÷2,9 hkg halm. Afgrødens indhold af ukrudt ved skridningstid var henholdsvis 8,1 og 5,0 pct., medens der var 27,7 pct. ukrudt i afgrøden fra de ubehandlede parceller.

På Sjælland er der prøvet med behandling til forskellige tider. Der foreligger resultater fra 10 forsøg i 3 år. 10 liter Dicotox opløst i 500 liter vand er udsprøjtet 18. maj, 1. juni og 14. juni. Merudbyttet af kærne blev henholdsvis 1,9, 1,3 og ÷0,5. Ukrudtsindholdet i kornafgrøden var 5,4, 2,9 og 3,2 pct. mod 14,1 pct. ukrudt på de ubehandlede parceller.

Efter disse forsøg at dømme, hvor der særlig har været frøukrudt i marken, synes tidspunktet for sprøjtningen at kunne varieres over en ret lang periode og endda give et tilfredsstillende resultat. Hvor der forekommer tidsler på marken, bør sprøjtningen ikke udføres, før tidslerne er godt synlige over jordoverfladen.

I kornmarker med udlæg af kløver eller andre bælgplanter må hormonbehandlingen gennemføres med megen omtanke. Lucerne og sneglebælg tåler ikke behandlingen, og hvor der findes udlæg af disse planter, bør der ikke behandles med hormonmidler. Alsike synes at forholde sig omtrent som de to nævnte planter. Rødkløver og hvidkløver er mere modstands-

dygtige og tåler tilsyneladende behandlingen temmelig godt, når der blot anvendes midler af M-typen. Behandlingen må ikke udføres på et for planterne tidligt udviklingstrin, hvor de er meget modtagelige. De anvendte mængder hormonmiddel må være væsentlig mindre end det, der sædvanligvis anvendes i vårsædsmarkerne, f. eks. 5 liter Dicotox pr. ha. Denne mængde kan ødelægge ukrudtet, når der er tale om »Agerkaal«. Hvorvidt hormonmidlerne har nogen indflydelse på kløvergræsmarkens udbytte i det første år efter udlægsåret vil blive nærmere undersøgt i forsøg, hvor der til udlægsmarken er anvendt forskellige mængder hormonmiddel.

I frøgræsmarker, hundegræs, engsvingel og timothe, hvor der er isået rødkløver af hensyn til grønafrødens udnyttelse i det første år, kan rødkløverbstanden blive temmelig generende og foranledige et mindre frøudbytte i frøavlsåret. Ved en ret kraftig behandling med hormonmidler om foråret i frøavlsåret, når kløveren er kommet i vækst, kan denne dræbes eller i det mindste hemmes så meget i udviklingen, at den ingen indflydelse får på frøafgrødens udvikling eller på frøudbyttet. Hormonmidlerne vil også kunne ødelægge meget ukrudt i frøgræsafgrøderne, men da der oftest her er tale om ukrudtsarter, der er temmelig modstandsdygtige over for behandlingen, må der anvendes betydelig større mængder af virksomt stof, end der er tale om i kornmarkerne. Midler af D-typen har her et betydeligt anvendelsesområde. En række forsøg har vist, at de forskellige græsfrøafgrøder udmærket tåler behandling med en ret stor mængde hormonmiddel.

Forskellige forsøg.

Resultaterne fra en række forsøg med sukkerroer, hvor der er prøvet forskellige såtider, viser, at det største tørstofudbytte er opnået ved at så roerne en halv snes dage ind i april. Udskydes såtiden til sidst i april eller ind i maj, har der været en betydelig nedgang i tørstofudbyttet. Anvendelse af enkornet roefrø har været genstand for ret indgående undersøgelser. Der er sparet godt 20 pct. i arbejdstiden med udtyndingen i sammenligning med anvendelse af almindeligt roefrø.